

[Gunner Baunsgaard.]

regeringens forslag om udvidelse af det centrale forhandlingsudvalg, der på den offentlige sygesikrings vegne afslutter overenskomster med læger m. v. Udvalget skal udvides fra 9 til 12 medlemmer, og de 3 nye skulle være repræsentanter fra finans-, indenrigs- og socialministerium. Begrundelsen er, at det, at de er tidligere inde i billedet i forhandlingsfasen, kan have betydning for en hurtigere afslutning af arbejdet, end når ministrene først efter forhandlingsafslutningen skal til at tage stilling til de opnåede resultater. Samordnings- og prioriteringspolitikken på det sundhedspolitiske område kan tilsige, at det kan være relevant og fornuftigt, men vi kommer ikke uden om, at der er økonomi i de ting, der forhandles om. Også på dette område vil vi være med til at se på, om udvidelsen er relevant.

Yderligere foreslås det, at revisionsbestemmelserne vedrørende kiropraktisk behandling ophæves. Dette kan jeg i meget høj grad billige. For nogen tid siden rejste jeg netop problemet i et spørgsmål til ministeren, og jeg vil da takke for, at sagen nu tages op. Det er amtskommunale udgifter, der her er tale om, men der er jo ikke tale om at ændre på de 4 behandlinger og den ene røntgenundersøgelse, så det skulle ikke medføre udgifter ud over de beregnede 10 mill. kr., der blev lagt til grund ved lovvedtagelsen i 1974. Jeg anser det for et vældigt gode at få tilbagemeldingspligten fjernet. Det kan spare mange sygedage, det kan spare mange kostbare sygehusdage, og det kan være til gavn for arbejdsmarkedet. Jeg anser det for tilfredsstillende, om vi kunne få kiropraktorloven til at virke efter hensigten. Der er enkelte medlemmer i den radikale gruppe, der har taget forbehold vedrørende denne del af lovforslaget, men vi vil meget gerne være med til i udvalget at se på de forskellige forhold.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal starte med at sige, at jeg har stor sympati og stor forståelse for baggrunden for nogle af de forslag til ændringer af sygesikringsloven, der ligger her. Om det så er den helt rigtige formel, der er fundet, kan godt være svært at afgøre her ved en første behandling, og det er vel også noget, vi skal finde ud af i udvalget. Jeg skal opholde mig ved 4 af punkterne.

Det første er spørgsmålet om at ophæve so-

cialministeriet som ankemulighed for sundhedsstyrelsens godkendelse af medicinske præparater. Det er et af de forslag, jeg godt kan forstå. Sundhedsstyrelsen er jo det organ i Danmark, der sidder inde med den største kompetence på disse områder, og det kan være svært i socialministeriet at skulle behandle en ankesag fra sundhedsstyrelsen. På den anden side er jeg ligesom fru Inge Fischer Møller lidt bekymret i det hele taget for retssystemer her i landet, der slet ingen ankemulighed har. Det kunne jo da være, at hvis vi lagde hovederne sammen i socialudvalget, så kunne vi give ministeren et forslag til, hvad man så kunne foreslå af ankemulighed. Jeg har altså heller ikke noget forslag, men vil godt lige have vendt problematikken en gang i udvalget.

Så er der en lang række redaktionelle ændringer eller mere formelle ændringer, og dem skal jeg ikke opholde mig ved. I spørgsmålet om den nordiske receptgyldighed kan jeg bare sige, at vi uden videre kan tilslutte os.

Spørgsmålet om statens repræsentation i forhandlingsudvalget er også et af de steder, hvor jeg godt kan forstå, hvad der ligger bag. Nu havde vi jo ikke mindst den sidste meget vanskelige forhandlingsituation her sidste vinter, der gav til resultat, at de praktiserende læger ophævede deres overenskomster, og det viser jo, at det er ret vanskeligt stof, vi har med at gøre her. Vi vil måske komme ud i mange forhandlingsituationer, som vil give vanskeligheder, netop fordi vi jo nok er mange – det er vi i hvert fald i vort parti, og jeg ved, det også gælder langt ind i socialdemokratiet – der er bekymrede over de store honorarer, det er muligt for visse lægegrupper at få med de overenskomster, der ligger i øjeblikket. Derfor kan jeg godt forstå, at man har et ønske om at komme ind i disse forhandlinger fra socialministeriets side, da det jo til syvende og sidst er socialministeren, der skal godkende forhandlingsresultaterne.

Derimod har jeg nok ligesom hr. Jacob Sørensen lidt svært ved at forstå, hvorfor der skal 3 ministeriers repræsentanter ind i dette forhandlingsudvalg. Jeg er enig i, at det godt kan give en så kraftig overvægt, at amtsrådsrepræsentanterne måske føler sig lidt diskvalificerede ved den kolossale statslige overvægt. Som sagt vil jeg godt gennem nogle spørgsmål i socialudvalget have lidt nærmere begrundelse for netop denne formel.